

kan søge, hvis der i et enkelt Aar opstaar Tab, men i øvrigt er det en vis død Haand, der hviler over den. Det er derfor, antager jeg, at Forsikringsraadet har fundet, at man kunde imødekomme disse Anker, og at man altsaa kunde under visse Omstændigheder gaa med til, at der bliver udbetalt Udbytte ved Hjælp af denne Fond. Det lod ogsaa til, at det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) ikke havde noget imod denne Bestemmelse i dens Realitet, og muligvis havde det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds heller ikke saa meget imod Realiteten, hvis Fonden blev delt paa en anden Maade, saa at denne Reservefond, som den er, skiltes i en Sikkerhedsfond og en Udbyttereguleringsfond. Det vil i Virkeligheden kun være mere Formalia. Men paa den anden Side er der den Realitet i det, at saa er det et Spørgsmaal, om man ikke maa lægge mere hen til denne Sikkerhedsfond og faa ændret Bestemmelsen i Loven paa dette Punkt; saa maatte man bestemme et Minimum for, hvor meget der skal være i den egentlige Sikkerhedsfond, og hvor meget i Udbyttereguleringsfonden; thi Meningen maa være den, at hvis man tager af denne Sikkerhedsfond og bruger en Del deraf til Udbytteudbetaling, maa Fonden selvfølgelig igen forøges. Det kan altsaa godt være, at de Vanskeligheder, man dér vil støde paa, alligevel ville medføre, at man vil blive staaende ved Reglen, saaledes som den er sat.

Det samme ærede Medlem for 2den Kreds omtalte endvidere § 19, første Stykke. Han sagde, at der er noget urigtigt i at udbetale Udbytte, saa længe Stiftelses- og Organisationsomkostningerne ikke ere fuldt ud betalte. Denne Bestemmelse findes i Loven, saaledes som den foreligger, og der kan jo ogsaa anføres noget for at bibeholde en saadan Bestemmelse, thi det er meget store Udgifter, som kunne medgaa til Stiftelse og Organisation, og at de skulle indvindes i Løbet af et Aar, er vel egentlig for meget forlangt; og saa at opstille den Regel, at der ikke kan udbetales Udbytte, selv om Forretningen gaar nok saa godt, kan der ogsaa indvendes noget imod. Forholdet er i øvrigt det, at af de eksisterende Selskaber er der saa vidt mig bekendt kun to, som ikke have afskrevet deres Etableringsomkostninger, saa det er ikke en Bestemmelse, som i alt Fald i Øjeblikket har særlig Betydning.

Dernæst fremdrog det samme ærede Medlem Bestemmelsen i § 33 om Kvoteforsikring og mente, at den Bestemmelse, der findes i § 33, sidste Stykke, vist burde

udgaa. Jeg antager, at det er den Bestemmelse, hvorom der vil komme til at rejse sig størst Diskussion i Udvalget, men Ministeriets Stilling dertil kan jeg ikke tage paa nærværende Tidspunkt; jeg maa naturligvis konferere med Forsikringsraadet om dets Stilling dertil.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen), fremhævede særlig Spørgsmaalet om Bonusudbetaling og fremdrog Tanken om at undlade hvert femte Aar at udbetale Bonus kontant, men lægge den til den paagældende Forsikring. Den Tanke, han dér udkastede, skal naturligvis blive taget under nærmere Overvejelse og gjort til Genstand for Samraad med Forsikringsraadet, men jeg tror ikke, at den vil vække Tilslutning hos de forsikrede; disse ville sikkert sætte Pris paa at faa den femaarlige Udbetaling, selv om de netop anvende den saaledes, som det ærede Medlem skildrede.

Til Lovens § 15 gjorde det samme ærede Medlem en Bemærkning om, at Udtrykket „passende Tillæg“ var lidt vagt, lidt for skønmæssigt; det skal blive taget under Overvejelse, om der kan findes et mere rammende Udtryk. — Det samme gælder Bemærkningerne om, hvad „de i Kraft værende Forsikringer“ omfatter; jeg antager, at de Forsikringer, paa hvilke der aldrig er betalt Præmie, ikke ville blive regnede med til de i Kraft værende Forsikringer. Hvis det Tilfælde indtræder, hvilket hyppigt sker, at Præmien ikke betales til Selskabet, og de vedkommende staa i Restance, uden at det er tilkendegivet, at de paagældende Policier ere gaaede ud af Kraft, antager jeg, at Forsikrings-selskaberne medregne en saadan Police blandt de i Kraft værende.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg takker for velvillig Behandling og haaber, at Sagen maa blive fremmet i Udvalget saaledes, at Forslaget kan blive ophøjet til Lov i denne Samling.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bramsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.